

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

65. Palmativs vir consularis ciuem in foro impingentem sibi colaphum statim insequitur, & deprehensum lethaliter vulnerat, idque absque peccato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

strictè sumptus debet esse inter distinctos ho-
mines, transeat: contractus latè sumptus pro
assensu ad hoc munus obeundum debet esse
necessariò inter homines distinctos, negamus,
quod iterù patet ex instantia genitoris, quan-
do ipse consentit in munus Patrini obeundum
respectu filij sui. *Ad 4.* patet ex recèns dictis.
Ad 5. ad cognationem spiritualem requiri
quidem actionem personalem, non physicè,
sed imputatiuè saltem, qualem etiam exercet
Episcopus, quia huic imputatur actio phy-
sica eius, quem substituit.

LXV. *Palmatus, vir consularis cùm ciuitatē
obambularet, obuium habet in foro prope curiam
quemdam ciuem, qui simul ipsi alapam infligit, ac
sugam arripit, quâ iniuriâ grauitè commotus
Palmatus, ut honori consulat suo, mox fugientem
insequitur, & deprehensum ita vulnerat, ut serè
de vita periclitetur. Queritur. Vtrum licitè hoc
fecerit?*

Videtur non licitè fecisse. Ita Sotus l. 5. de
Iustit. q. 1. art. 8. Molin. de *Iustit. D. 17. n. 8.* &
plures alij, quos refert & sequitur Cardin. de
Lugo de Iust. D. 10. n. 190. Tum quia percus-
sio vel occisio priuata tantùm licet ad defen-
sionem honoris conseruandi: non verò vel ad
recuperationem eiusdem iam amissi, vel ac-
quisitionem noui; hæc enim non erit defen-
sio, sed vindicta, quæ priuatâ autoritate
semper est illicita. Atqui in proposito percus-
sio

fio vel occisio seruit tantum ad recuperationem honoris iam amissi, vel acquisitionem noui ex fortitudine. Ergo &c. Tum quia alias maritus licite occideret adulterum, quod communis Theologorum sententia negat.

Resp. Palmatum potuisse licite statim insequi, & vulnerare iniustum inuasorem. Ita Mart. Nauarr. *in Manuali. c. 15. n. 3. in fine.* Petrus Nauarr. *l. 2. c. 3. n. 380.* Rodriquez, Lopez, Henriquez, Dicastillo. *de Iust. l. 2. Tr. 1. D. 10. n. 74. & alij.* Ratio est. Quia vir honoratus ad honoris sui conseruationem licite potest repercutere, vel etiam occidere inuasorem, qui alapam vel fuste impacto eripere eum nititur, vt concedit ipse Lugo *n. 186.* & communiter alij, quidquid secus sentiat Harprecht *in Instit. Tom. 4. Tit. de publ. judicijs. n. 171.* Atqui Palmatus vt honorem conseruet suum, quem inuadens inflictam alapam auferre nitebatur, mox istum insequitur & vulnerat; moraliter quippe aggressio per impactum colaphum adhuc durat, & nondum honor in facto esse censetur amissus, sed insecutione & vulneratione impediti, ne sit in facto esse. Ergo &c.

Atque ex his patet etiam ad 1. in contrarium, cum insecutio & vulneratio non tam habeat vim vindictae, quam iustae defensionis honoris, impediendo, ne amissio huius maneat perfecta & consummata, atque in facto esse. Ad 2.

X

negamus

*damna pro
positio ab
innoe. xi. 30*

negamus illatum, cum maritus non verſetur in periculo tam aperto honoris amittendi, & adulter commodè ad Magiſtratum deferri, atque ab hoc pro meritis plecti poſſit.

LXVI. Papius & Vltanus graui odio diu ſe mutuò proſequuntur. Tandem verò Papius mitioris indolis à viris Religioſis perſuaſus omnē rancorem ex corde eouſque deponit, vt tamen hereat in memoria; vnde Vltanum nec obuium ſalutat, nec alia ei benevolentie ſigna exhibet, eſi ſciat fore, vt ex illis benevolentie ſignis motus Vltanus ſimiliter ab odio deſiſtat. Queritur. Vtrum Papius verè ignoverit Vltano hoſti ſuo, ita vt ad aliud ex lege charitatis non amplius teneatur?

Videtur verè ignouiſſe, nec ad aliud teneri. Ita communis Theolog. dum aiunt, ad ignoſcendum inimico ſufficere, odium perſonæ ſeu inimicitie ex animo excludere, cum ſæpè impoſſibile ſit, illud ex memoria eiicere; nec teneri quemquam inimicum diligere poſitiuo & peculiari actū v. g. ſalutatione, allocutione, viſitatione, conſolatione & ſimili, quia hæc ſunt ſpecialia ſigna amoris, ad quæ nemo obligatur, ſed tantum ad communia, v. g. orationem, & eleemoſynam communem, reſalutationem, reſponſionem, expoſitarum mercium venditionem &c.

Reſp. Cum Coninck de actibus ſupernat. D. 24. n. 91. & 97. Bonac. Tom. 2. D 3. de Charitate pun. 3. n. 3. Palao Tr. 6. D. 1. pun. 6. num. pl.